

POZDRAVLJEN/A!

Prvi mesec v letu 2024 je za teboj, obenem pa tudi že prva polovica tega šolskega leta.

Upam, da si zadovoljen/na z rezultati svojega dela, če ne, pa izkoristi naslednjo polovico šolskega leta, da postaneš še boljši/boljša!

Tatjana Šmigoc, urednica

SNEŽAKI UČENCEV 1. G

ZIMA

Sofija
Pintarič,
2. g

Lan
Kupčič,
2. g

Aleks
Tošič,
2. g

ZIMSKÉ POČITNICE V BOSNI

Pokazal vam bom, kje je Slovenija. Tukaj smo mi doma. Potovali smo k babici, čez Hrvaško do Bosne. Tukaj sta doma babi in dedi.

Peljali smo se z avtom. Vožnja je trajala 4 ure. Z mojim prijateljem Lakijem sva se igrala. Babi je spekla burek in jabolčno pito. Dedi me kliče Baja, kar pomeni veliki frajer. Dedi je šel v gozd. Posekal je hrast, po njihovo badnjak. Babi je potresla denar in koruzo. To pomeni, da smo zdravi in varni. Tam smo praznovali novo leto. Spuščali smo rakete. Babi je prinesla slamo, noter je skrila denar in bonbone ter čokolado. V Bosni govorijo drugače kot v Sloveniji: Šta radiš? – Kaj delaš? Škula – šola. Papuče – copati. Čarape – nogavice. Brzo – hitro. Komaj čakam, da grem spet k babici.

Aleks Tošič, 2. g

PLANINSKI IZLET: LJUBELJ

20. 1. 2024 smo planinci odšli na pohod na Ljubelj. Hodili smo v hrib, ki je bil zasnežen. Hodili smo kar dolgo in zeblo nas je. Vso pot navzdol smo se sankali. Z nami sta bili učiteljica Romana in učiteljica Mihaela. Zelo smo se zabavali.

Eva Bezjak, 3. g

V soboto, 20. 1. 2024, smo se odpravili na planinski izlet v Ljubelj. Zjutraj je bilo zelo mrzlo, temperatura je bila -14 stopinj. Vozili smo se 3 ure. Ko smo prišli iz avtobusa, smo takoj zagledali sneg, ki je bil zelo »prhek«. Ko smo začeli s potjo, smo se začeli sankati. Sankali smo se deset minut, nato smo šli naprej. Med potjo smo videli smučarje, ki so smučali. Ko smo prišli na polovico poti, smo se ustavili in dejali, da gremo nazaj. Po poti nazaj smo se sprosti sankali. Ko smo prišli do konca, smo se namalicali in odšli na avtobus.

Julijan Tikvič, 3. g

OBISK ZOBOZDRAVNIKA

Neke muhaste sobote smo se odpravili k zobozdravniku v Markovce. Bilo me je zelo strah. Sprejeli so me zelo prijazno.

Ko so me sprejeli v ambulanto, sem se usedel na stol. Bilo je kot v grozljivki: vsepovsod injekcije, škarje, zdravila ... A zobozdravnica je bila zelo prijazna. Vprašala me je, ali mi da injekcijo. Sprva sem si mislil: »Ne, hvala!« A nato me je mama prepričala. Zaradi injekcije nisem čutil bolečine. Nekaj časa mi je zobozdravnica vrtala in čistila. Ko sem končal, sem od zobozdravnice dobil štampiljko. Za menoj je bil na vrsti moj ati. Moj ati se boji zobozdravnika, ker ima slabe izkušnje. Z mamo sva v čakalnici čakala skoraj eno uro. Ko je ati prišel ven iz ambulante, mi je zobozdravnica rekla, da sem bil bolj pogumen od svojega očeta.

Po tem smo odšli v trgovino in dobil sem skiro, saj mi ga je mama obljubila. Bil sem zelo vesel.

Izak Gaj Terbuc, 5. g

Nekega dne sem šel k zobozdravnici. Ko sem prispel, me je bilo zelo strah. V čakalnici sem sedel in že čez nekaj minut me je zobozdravnica poklicala v ordinacijo. Potem me je postalo še bolj strah. Rekla mi je, da naj odprem usta. Brusila mi je zobe. Ko je bilo konec, sem za nagrado dobil radirko. Bil sem pomirjen in ni me več bilo strah. Zobozdravnica je bila zelo prijazna. Mami me je vprašala, ali bi šel še na sladoled. Seveda sem bil takoj za to. Sladoled je bil zelo dober. Potem sva se odpravila domov.

Nik Mihelič, 5. g

Vedel sem, da moram obiskati zobozdravnico. Nisem hotel iti. Ko sem se zbudil, sem se oblekel in pripravil na odhod. Pri vratih doma sem dolgo vztrajal, da me boli noga in da ne morem iti. Kljub temu sta mama in ata že bila v avtu in me čakala. Čez nekaj časa sem se sprijaznil in odšel v avto. Najraje bi ostal doma in dalje spal. Vznemirjenost mi je kar naprej rastla.

Nismo se vozili dolgo, saj je zobozdravnica bila kar blizu. Ko smo prispeli, nisem hotel oditi iz avta. Končno sem se sprijaznil in stopil ven. Hodil sem počasi in ko smo prišli do vrat, nisem hotel iti noter. Prišli smo do čakalnice, kjer sploh nismo čakali, saj smo bili malo pozni zaradi mene. Sprejela nas je gospa, ki me je odpeljala do zobozdravnice. Tam sem se ulegel in zobozdravnica me je vprašala, kako sem. Odgovoril sem ji, da sem v redu. Začela mi je brusiti zobe. Malo me je bolelo. Naredila mi je dve zalivki. Ko je končala, sem bil srečen in vesel. Nato smo se odpravili domov. Ko smo se vozili, mi je mama po poti šla kupit par sladkarij. Dan obiska zobozdravnice mi sprva ni bil tako všeč, ampak potem sem videl, da sploh ni tako slabo.

Martin Soršak, 5. g

TEHNIŠKI DAN

V sredo, 17. 1. 2024, smo imeli učenci šestega razreda tehniški dan. Prvo uro, ko smo prišli v tehniško učilnico, nam je učitelj povedal, da bomo izdelovali stolp iz papirja. Nato nam je razjasnil vse o načinu dela in profilih. Najprej smo izpolnili delovne liste in narisali skico. Začeli smo z delom. Naredili smo komaj osnovo, ko je zazvonil šolski zvonec. Sledila je malica. Po malici smo naslednje tri šolske ure nadaljevali z delom. Ob koncu pete ure so že nastali lepi stolpi. Morali smo jih le še dati na varno v kabinet. Tehniški dan smo končali z dobrim kosilom. Bilo je zelo zanimivo, saj nisem vedela, da je papir tako trpežen.

Eva Vrabič, 6. g

IZDELALA SEM PADALO

Danes sem pri naravoslovju in tehniki izdelala padalo. Na začetku nam je učiteljica dala navodila. Komaj sem že čakala, da začnem izdelovati padalo. Potrebovala sem majhno vrečko in vrvico. Med izdelovanjem sem pomagala tudi drugim sošolcem in sošolkam. Iz vrečke sem morala izrezati velik kvadrat in nanj privezati vrvico. Ko sem končala, sem svoj izdelek preizkusila. Moje letalo je zelo lepo in dobro letelo. Bila sem zelo navdušena, tudi učiteljica me je pohvalila. Nato nas je učiteljica fotografirala. Naša padala smo metali visoko v zrak. Bilo je res zanimivo in zabavno. Opazovali smo, kako naša padala lepo letijo. Upam, da bo takšnih ur še več.

Lara Kupčič, 5. g

JAZ IN MOJA SENCA

Pavel
Visočnik,
4. g

Živa
Koštric
Trop,
4. g

Gal
Gabrovec,
4. g

NOVIČKE IZ KNJIŽNE POLIČKE

Knjige lahko razdelimo v dve skupini: tiste za eno uro in tiste za vse večne čase.

/John Ruskin/

Nadaljevanje knjige Luzerka je knjiga Fejk. Marie smo spoznali v knjigi Luzerka. Zdaj ne snema več spletnih videov, ampak piše za šolski časopis. Pisanje ji gre dobro od rok, zato ji urednica Magga nalaga čedalje več prispevkov, vendar je šolski časopis med bralci vse manj priljubljen. Zato Magga svojo ekipo podučiti, da je treba kdaj pa kdaj resnico tudi prirediti. Za klike! In čeprav se Marie zaveda, da to ni prav, prav tako sama začini intervju z najbolj kul fantom na šoli Tarjejem. »Fake news« tako tudi v šolskem okolju postanejo glavna novica.

Knjigi sta mi bili zelo zanimivi, saj knjiga Luzerka govori o najstniških problemih in socialnih omrežjih, knjiga Fejk pa govori o prvi najstniški ljubezni. Knjigi bi priporočala vsem sovrstnikom.

Blažka Brlek, 9. g

PRIREDITEV ZA DEDKE IN BABICE

Včasih pozabimo, da so prav babice in dedki tisti, ki so pripravljene nadomestiti starše, čeprav so zelo zaposleni in jih že kaj boli. Vnuke znajo potolažiti, se z njimi igrati, pripraviti njihovo najljubšo jed in jih peljati na sladoled. Najbolj pa pomaga objem in veliko medgeneracijskega spoštovanja.

V četrtek, 25. 1. 2024, smo na podružnici Grajena izvedli prireditev za dedke in babice. Izvedli smo musical z naslovom »BABICA PRIPOVEDUJE«. Dedki, babice in starši so do zadnjega kotička napolnili telovadnico.

Nastop učencev je bil všeč tako nam kot gledalcem.

Blažka Brlek, 9. g

V četrtek, 25. 1. 2024, smo v telovadnici priredili nastop za dedke in babice. Nastopala sem tudi jaz. Imela sem glavno vlogo. Igrala sem Ano Visočnik in pela sem pesem Ne bom se borila od Marte Zore. Vmes sem pozabila besedilo, ampak to se lahko zgodi vsakemu. Potem sem dobila velik aplavz. Po končani prireditvi smo vsi dobili čokoladice. Potem smo odšli domov. Bilo je zabavno!

Iva Bezjak, 4. g

PESEM O ŠOLI

V šoli se učimo
in s tem nova znanja pridobimo.
V šoli se zabavamo
in veseli smo.
V razred že vsi hitimo,
da šolske ure ne zamudimo.
Večkrat se jezimo,
na koncu pa vedno skupaj držimo.
V šoli nam je lepo,
saj si pomagamo.
Ko šolski zvonec zazvoni,
takrat veseli smo vsi.
Če lumparijo kdo naredi,
smejijo se vsi.
Učitelji veseli so,
ko jih mi poslušamo.
Če poredni smo,
strah nas je zelo.

Lara Kupčič, 5. g

POBARVANKA

